SITUS INVERSUS DEL DISC ÒPTIC

Núria Escoda; Esther Santos; Mercè Salvat; Pere Romero; Nerea Ruiz; Laia Rull; Berta Corrales

Hospital Universitari Sant Joan de Reus

Introducció:
es tracta d'una rara anomalia congènita en la qual els vasos de la papil·la emergeixen de forma anòmala cap al costat nasal en lloc de dirigir-se al temporal. Pot associar-se a miopia magna, coloboma del nervi, estrabisme divergent, glaucoma, nanooftàlmia i distròfies retinals. També s'ha descrit en algunes síndromes sistèmiques (cervell-oculo-renal i la discinèsia ciliar primària) i en anomalies cardíaques congènites (dextrocàrdia, defectes del septe interauricular o interventricular i hipertensió pulmonar). Tot això, ressalta la importància d'una avaluació integral en pacients amb situs inversus i anomalies associades.

Cas clínic:
pacient de 15 anys nouvinguda de Llatinoamèrica. Presentava una agudesa visual sense correcció de 0.2/0.3 amb miopia i astigmatisme (-2.00 -2.00 150º S.E -3.00 / -4.75 -1.00 40º S.E -5.25). En l'exploració es va objectivar una opacitat puntiforme del cristal·lí, sense afectar l'eix visual i el fons d'ull evidenciava un situs inversus del disc òptic. La OCT mostrava una distància fòvea-disc disminuida i zones d'aprimament i pics del gruix de la capa de fibres nervioses peripapil·lars. L'agudesa visual corregida va ser de 0.5/0.4.

Conclusions:
la interpretació acurada del fons d'ull i la OCT és essencial, ja que el diagnòstic d'aquesta condició s'efectua a través d'una retinografia. És necessari realitzar un estudi sistèmic en pacients amb situs inversus ocular i altres anomalies congènites associades.